

וּבַאֲתָרָא דְאַבְהֵן תַּפְּן, שְׂכִינְתָא תַּפְּן כי במקום שאלו המלאכים
 נמצאים שם, אז גם האבות נמצאים שם, מאחר שגם האבות הם בסוד החג"ת ומשום כך
 במקום שהאבות נמצאים אז גם השכינה נמצאת שם ושורה עליהם ומשום כך לא נרמו
 רפאל שהוא בסוד המלכות, כי מכיון שנמצאים האבות שהם בסוד החג"ת ודאי בהכרח
 נמצאת השכינה עימם, וזהו סוד מצוות חלה כי אז ז"א שבאמצע לוקח את המלכות
 שבשמאל ונותנו אל הכהן שבחסד שבימין ועי"כ מתמתקים הדינים (רמ"ק). **וַיְבֹה**
וַיַּחַל, בָּהּ צִלְיָנָא וכן חלה שהיא המלכות הוא מלשון ויחל מאחר שבה בשכינה
 הוא סוד התפילה מצד בחינתה שהיא שוכנת אצל האבות בסוד תפילות אבות תיקנום
 (רמ"ק), **יְהִיָּה הוּא דְכְתִיב, (שמות לב) וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת פְּנֵי**
יְהוָה אֱלֹהָיו וזהו מש"כ בפסוק ויחל משה את פני ה' אלהיו וגו', דהיינו 'פני ה'
 אלהיו' הוא ר"ת פא"י שהוא כמנין הוי"ה אדנ"י והוא ס"ת יה"ו, וכן 'ויחל משה את'
 הוא ר"ת גימ' מ"ז כמנין הוי"ה אהי"ה וס"ת הוא מנין תל"ה כנגד ה' פעמים אלהים העולה ת"ל
 ואות ה' הוא ה' אלהים פשוטים העולים גם כמנין ת"ל והוא להורות שכל שמות הקודש
 כלולים במלכות ומשום כך בה הוא סוד התפילה (אמת ליעקב). (דברים ג) **אֲדַנִּי**
יְהוָה אַתָּה הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ. וַבָּה חָלָה זְכוּת
אָבוֹת וכן חלה הוא מלשון התחלה כמש"כ ה' אלהים אתה החלות וגו' והוא להורות
 שע"י השכינה התחילה זכות אבות לחול על הצדיקים. **וַבָּה תָּמָה זְכוּת אָבוֹת**
לְרִשְׁעִים. דְּהוּוּ מְקַבְּלִים אֲנִרְיָהּוּ בְּהַאי עֲלָמָא וע"י השכינה
 תם ונשלם זכות אבות לרשעים שהיו מקבלים את שכרם בעולם הזה ומשום כך אין זכות

אבות עומדת להם בעולם הבא.

הלימוד היומי

לע"נ שמואל בן חנינה ז"ל

הרשעים מהפכים את מידת הרחמים למידת הדין

דְּמִסְטָרָא דִּי מִינָא, דִּתְמָן י' דְּאִיהוּ חֲכָמָה, שְׂרוּתָא

דְּשָׂמָא דִּיהוּהּ מאחר שנמשך שפע מקו ימין ששם נמצא

החכמה שהיא אות י' משם הוי"ה שהוא תחילת שם הוי"ה אל השכינה ועי"כ חלה זכות

אבות, **דְּאִיהוּ אֲחִזֵּי זְכוּתָא עַל בְּנֵהָא מִיִּמְנָא, דִּתְמָן**

רמ"ח פְּקוּדֵינִי דַּעֲשֵׂה כי משם מראה השכינה את זכות אבות על בניה מאחר

ששם הוא סוד רמ"ח מצוות עשה שמקיימים ישראל ועי"כ הם זוכים לזכות אבות.

מִסְטָרָא דָּאת ה' בַּתְּרָאָה, דְּאִיהִי לְשָׂמְאָלָא דְּגְבוּרָה,

דִּתְמָן לֹא תַעֲשֶׂה, דְּאִינּוּן שֵׁם"ה אמנם מצד האות ה' האחרונה שבשם

הוי"ה שהיא בצד השמאל שבגבורה שם הוא סוד שס"ה מצוות לא תעשה, **דִּתְמָן**

גְּדוּנֵינִי רְשָׁעִים גְּמוּרִים, תָּמָה לֹוֹן זְכוּת אָבוֹת ומצדה נידונים

הרשעים הגמורים מאחר שנגמרה להם זכות אבות, **וְאֵתְהַפֵּךְ לֹוֹן שֵׁם**

יְהוָה, הוּה"י ואז מתהפך להם שם יהו"ה להוה"י שהוא שם הוי"ה למפרע מאחר

שהרשעים מהפכים את מידת הרחמים למידת הדין ומשום כך תמה להם זכות אבות (אמת

ליעקב). **וְאוֹלִיפְנָא מִהֶמָּן הָרָשָׁע** ודבר זה למדנו מהמן הרשע שאמר,

(אסתר ה) **וְכָל זֶה אֵינְנוּ שׂוֹהֵ לִי** זה איננו שוה לִי נרמז שם הוי"ה למפרע

מאחר שהוא רצה להמשיך דין על ישראל מאחר שהוא ראה שנשמך רחמים על ישראל

מצד מש"כ "כי כלת'ה אליו הרעה" שהוא ס"ת יהו"ה ביושר מצד כוחו של מרדכי, אמנם

אסתר תיקנה את זה ואמרה "יבוא ה'מלך ו'המן ה'יום" שהוא ר"ת יהו"ה כסדרו ועי"כ היא

המשיכה רחמים על ישראל (רמ"ק). • (ע"כ רעיא מהימנא).

אשריהם ישראל שהקב"ה נתן להם את התורה הקדושה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו' וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל פְּנֵי בְגָדֵיהֶם לְדוֹרוֹתֵם

וְגו'. (במדבר טו) רבי חזקיה פתח לבאר את הפסוק והקדים לבאר את מש"כ, (זכריה ג) וַיֵּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְגו' שהיה לבוש

בגדים צואים, דהיינו שציציותיו היו פגומות מאחר שלא מיחה בבניו שלא יישאו נשים הפסולות לכהונה ואמר רבי חזקיה. כִּמְהַלְכֵי אֵינֻן יִשְׂרָאֵל,

דְּקָדְשָׁא בְּרִידָא הוּא בְּעֵי בִיקְרָהוֹן עַל כָּל בְּנֵי עֲלָמָא כְּמַה

אשריהם של אלו עם ישראל שהקב"ה רוצה בכבודם יותר מכל בני העולם, וַיְהִי לִזְוֹן אֲזַרְיִיתָא קְדִישָׁא, וַיְהִי לִזְוֹן נְבִיאֵי מְהִימְנֵי, דְּמַדְּבָרֵי

לְהוּ בְּאֲזַרְיִיתָא, בְּאַרְחָ קְשׁוּמָא ומשום כך הוא נתן להם את התורה

הקדושה בכדי שהם לא ילכו בשרירות ליבם כשאר בני העולם וכן הוא נתן להם את נביאי האמת שהם מנהיגים אותם בדרכי התורה שהיא דרך האמת ועי"כ הם לא ירפו את ידיהם

♦ ממנה (רמ"ק) ♦

משה רבנו לבדו קיבל את נבואתו מאספקלריא המאירה

תָּא חַזִּי, כָּל נְבִיאֵי וְנְבִיאֵי דְאַזְקִים קְדִישָׁא בְּרִידָא הוּא

לְיִשְׂרָאֵל בא וראה שכל הנביאים שהקים והעמיד הקב"ה לישראל, כְּלָהוּ

אַתְגְּלִי קְדִישָׁא בְּרִידָא הוּא עֲלֵיהוּ, בְּדַרְגִּין עֲלָאִין

קְדִישִׁין כולם נתגלה עליהם הקב"ה בדרגות עליונים וקדושים כל אחד כפי שורש נשמתו העליונה, וְהָמוּ זֵיו יִקְרָא קְדִישָׁא דְמִלְפָּא מֵאַתָּר עֲלָאָה ועי"כ הם ראו את זיו הכבוד של המלך הקב"ה ממקום עליון, אֲבָל לָא קָרִיב כְּמִשָּׁה, דְּהָוָה קָרִיב לְמִלְפָּא יִתִּיר מְפֻלָּא, דְּהָא זְפָאָה חוֹלְקִיהָ יִתִּיר מְפֻלָּא פְּנֵי עֲלֵמָא [רלט] אבל שום נביא לא היה קרוב אל

אור הרשב"י

חכמתו, יתברך, שיהיה אמצעי להמשיך הנבואה על ידו, ולא אמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ברכות נו ב) "חלום אחד מששים בנבואה" אלא מצד היות בו הגדה והודעה, למעלה מגדר ההודעה הרגילה לבני האדם כפי חוק השכלתם, וכמו שזכרנו למעלה.

ג. והנה בהתגבר שפע הנבואה על הנביא, יצא מהרגשותיו וחושיו, וישתקע כמו בשינה, ותישאר מחשבתו כמחשבת הישן וחולם, ואז תימשך לו הנבואה. ואמנם, אפשר שיגיע הדבר הזה אל הנביא בעת יקיצתו, על הדרך שזכרנו, ואפשר שבשכבו על מיטתו בחלום הלילה תימשך לו הנבואה, אמנם על כל פנים לא תגיעהו הנבואה אלא אחר היותו חוץ מחושיו ומשוקע באותה התרדמה. אמנם, אפשר שיקרה הדבר במיעוט זמן וישוב תיכף אל מצבו הראשון, אלא שבעת הינבוא יצא מן ההרגש וישתקע בתרדמה לשעה, עד שיקבל הנבואה.

ד. ואמנם ראייתם של הנביאים אינה כמי שרואה את חבירו לפניו, אלא כמי שרואהו מאספקלריא, ולא מאחת, אלא כמי שרואה

[רלח] והדמשק אליעזר ביאר שהמלכות היא חומש מאחר שהיא אחת מחמשת פרצופי האצילות.

[רלט] ובביאור מדרגת נבואת משה רבנו נעתיק את מש"כ הרמח"ל בדרך ה' חלק ג' פרק ה' בהבדל שבין כל הנביאים למשה רבינו, עליו השלום.

א. הנה במדרגות הנבואה, על דרך כלל, יתחלקו לשתיים: האחת – מדרגת כל הנביאים, חוץ ממשה רבינו, עליו השלום, והשניה – מדרגת משה רבינו, עליו השלום. והקדוש ברוך הוא בעצמו חילקם בחילוק זה וביאר הבדלם, ככתוב (במדבר יב ו ז): "אם יהיה נביאכם ה' במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו, לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא".

ב. כלל כל הנביאים, חוץ ממשה, נבואתם על ידי מראה וחלום, וכמו שכתוב: "במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו", והיינו שהקדוש ברוך הוא משמש מן החלום החקוק כבר בטבעם של בני אדם להיות להם לאמצעי להמשיך על ידו הנבואה לנביא. ולא שהנבואה והחלום ממין אחד, אלא שהחלום הוא דבר הגון לפני